

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 182

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1174

Περὶ κυρώσεως τῆς ψηφισθείσης εἰς Γενεύην τὸ ἔτος 1957 ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα», ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν 40ὴν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Διεθνοῦς 'Οργανώσεως 'Εργασίας τοῦ ἔτους 1957, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς 'Ελληνικὴν μετάφρασιν καὶ Γαλλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ 106

Περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα αὐτόθι τὴν 5ην Ἰουνίου 1957 εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν σύνοδον αὐτῆς,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα, θέμα ἀποτελοῦν τὸ πέμπτον σημεῖον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ προτάσεις αὗται λάβουν τὸν τύπον διεθνοῦς συμβάσεως,

Ἀποδέχεται σήμερον 26 Ἰουνίου 1957 τὴν ὡς ἕπεται σύμβασιν, ἥτις θὰ ἀποκαλῆται Σύμβασις περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως (ἐμπόριον καὶ γραφεῖα), 1957.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν εἴτε μερίμνῃ ἐπισήμων Ὀργανισμῶν καθορισμοῦ τῶν ἡμερομισθίων, εἴτε διὰ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, εἴτε διὰ παντὸς ἑτέρου τρόπου συμφώνου πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρακτικὴν καὶ ἐμφανιζομένου ὡς προσφόρου βάσει τῶν ἐθνικῶν συνθηκῶν, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται διὰ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαν τὸ προσωπικόν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μαθητευομένων, τῶν κάτωθι ἐπιχειρήσεων, ἱδρυμάτων ἢ διοικήσεων, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν :

α) τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων,

β) τῶν ἐπιχειρήσεων, ἱδρυμάτων ἢ διοικήσεων ,τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἀπασχολεῖται κυρίως εἰς ἐργασίαν γραφείου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν γραφείων τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων,

γ) ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα δὲν ἀπασχολοῦνται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένας ἐπιχειρήσεις, οὐδ' ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἢ ἑτέρας διατάξεις διεπούσας τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὰ μεταλλεῖα, τὰς μεταφορὰς ἢ τὴν γεωργίαν :

ι) τῶν ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν πάσης ἑτέρας ἐπιχειρήσεως,

ιι) τῶν ὑπηρεσιῶν πάσης ἑτέρας ἐπιχειρήσεως τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται κυρίως εἰς ἐργασίαν γραφείου.

ιιι) τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν συγχρόνως ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν χαρακτῆρα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν ἐκείνων ἐκ τῶν ἑπομένων ἐπιχειρήσεων, τὰς ὁποίας τὰ ἐπικυροῦντα τὴν σύμβασιν Μέλη, θέλουν ἀπαριθμήσει εἰς δήλωσιν, συνοδεύουσαν τὴν ἐπικύρωσίν των :

α) τῶν ἐπιχειρήσεων, ἱδρυμάτων καὶ διοικήσεων, αἱ ὁποῖαι παρέχουν ὑπηρεσίας προσωπικῆς φύσεως,

β) τῶν ταχυδρομείων ὡς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τηλεπικοινωνιῶν,

γ) τῶν ἐπιχειρήσεων τύπου καί,

δ) τῶν ἐπιχειρήσεων δημοσίων θεαμάτων καὶ διασκεδάσεων.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύναται ἐφεξῆς νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας δήλωσιν ἀναφέρουσαν ὅτι ἀποδέχεται τὰς ὑποχρεώσεις τῆς συμβάσεως δι' ἐπιχειρήσεις ἀπαριθμουμένας ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ αἵτινες ἐνδεχομένως δὲν εἶχον μνημονευθῆ εἰς προγενεστέραν δήλωσιν.

3. Πᾶν Μέλος ἔχον ἐπικυρώσει τὴν παροῦσαν σύμβασιν δέον ὅπως ἀναφέρῃ εἰς τὰς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ὑποβαλλομένας ἐτησίας ἐκθέσεις ἐν τίνι μέτρῳ ἔδωσεν ἢ προτίθεται νὰ δώσῃ συνέχειαν εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἐκείνας ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν καλύπτονται διὰ δηλώσεως γενομένης συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 ἢ 2 ὡς καὶ ποῖαι εἶναι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πρόοδοι διὰ τὴν προοδευτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁσάκις εἶναι ἀναγκαῖον, δέον νὰ λαμβάνωνται κατάλληλα μέτρα πρὸς καθορισμὸν τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα σύμβασις καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν φαίνεται βέβαιον ὅτι ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς δεδομένην ἐπιχείρησιν, ἵδρυμα ἢ διοίκησιν τὸ ζήτημα θὰ ἐπιλύεται εἴτε ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, εἴτε συμφώνως πρὸς πᾶσαν ἑτέραν μέθοδον, σύμφωνον πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ πρακτικήν.

Ἄρθρον 5.

Ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἢ ὀργανισμὸς δύνατα νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως :

α) τὰς ἐπιχειρήσεις ἔνθα ἀπασχολοῦνται μόνον μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐργοδότου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι μισθωτοὶ ἢ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς τοιοῦτοι,

β) τὰ πρόσωπα τὰ κατέχοντα ἀνωτέραν θέσιν διευθύνσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πάντα τὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα σύμβασις, θὰ ἔχουν δικαίωμα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἑπομένων ἄρθρων προβλεπομένων ἐξαιρέσεων, ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως περιλαμβανούσης τοὐλάχιστον εἰκοσιτέσσαρας συνεχεῖς ὥρας ἀνὰ ἑκάστην περίοδον ἑπτὰ ἡμερῶν.

2. Ἡ περίοδος τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως δέον κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ χορηγῆται ταυτοχρόνως εἰς πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Ἡ περίοδος τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, δέον νὰ συμπίπτῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, μὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, τὴν ἀνεγνωρισμένην ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως ὑπὸ τῶν παραδόσεων ἢ τῶν συνηθειῶν τῆς χώρας ἢ τῆς περιοχῆς.

4. Αἱ παραδόσεις καὶ αἱ συνήθειαι τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων δέον νὰ γίνωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, σεβασταί.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁσάκις ἡ φύσις τῆς ἐργασίας, ἡ φύσις τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, ἡ σπουδαιότης τοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν πληθυσμοῦ ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων προσώπων δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, δύνανται νὰ λαμβάνωνται μέτρα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἀρχῆς ἢ ὀργανισμοῦ, προκειμένου νὰ ὑποβληθοῦν, ἐνδεχομένως, ὡρισμέναι κατηγορίαι προσώπων ἢ ἐπιχειρήσεων περιλαμβανομένων ἐν τῷ πεδίῳ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, εἰς εἰδικὰ συστήματα ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν πάσης σχετικῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐκτιμήσεως.

2. Τὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται τὰ εἰδικὰ ταῦτα συστήματα, θὰ ἔχουν δικαίωμα δι' ἑκάστην περίοδον ἑπτὰ

ἡμερῶν, ἀναπαύσεως συνολικῆς διαρκείας τοὐλάχιστον ἴσης πρὸς τὴν ἐν ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην περίοδον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 δέον νὰ ἐφαρμόζωνται, οὐχ' ἧττον, εἰς τὸ προσωπικόν, τὸ ἀπασχολούμενον εἰς ἐκείνους τῶν κλάδων ἐκμεταλλεύσεως, ὑπαγομένης εἰς εἰδικὰ συστήματα, οἵτινες θὰ ὑπήγοντο εἰς τὰς εἰρημένας διατάξεις, ἂν ἦσαν ἀνεξάρτητοι.

4. Πᾶν μέτρον, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ λαμβάνεται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται.

Ἄρθρον 8.

1. Προσωριναὶ ἐξαιρέσεις ὁλικαὶ ἢ μερικαὶ (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναστολῶν ἢ τῶν μειώσεων τῆς ἀναπαύσεως), ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 δύνανται νὰ ἐπιτρέπωνται, ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, εἴτε ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἴτε συμφώνως πρὸς πᾶσαν ἄλλην μέθοδον, ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, καὶ σύμμορφον πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ πρακτικήν:

α) ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος, ἐπελθόντος ἢ ἐπικειμένου καὶ ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ ἐπειγουσῶν ἐργασιῶν, ἐκτελεσθησομένων εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι ἀναγκαῖον ἵνα ἀποτραπῇ σοβαρὰ βλάβη εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως,

β) ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς σωρεύσεως ἐργασίας, προκαλουμένης ἐξ ἰδιαιτέρων περιστάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται κανονικῶς ν' ἀναμένεται ἀπὸ τὸν ἐργοδότην ὅπως προσφύγῃ εἰς ἄλλα μέτρα,

γ) πρὸς πρόληψιν ἀπωλείας ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ἀλλοίωσιν.

2. Ὁσάκις πρόκειται νὰ καθορισθοῦν αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, θὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται.

3. Ὁσάκις ἐφαρμόζονται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον προϋποθέσεις, δέον νὰ χορηγῆται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀναπληρωματικὴ ἀνάπαυσις, συνολικῆς διαρκείας ἴσης τοὐλάχιστον πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην ἐλαχίστην τοιαύτην.

Ἄρθρον 9.

Καθ' ὃ μέτρον ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, δέον ὅπως οὐδεμία μείωσις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως καλυπτομένων προσώπων προκύπτῃ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν λαμβανομένων μέτρων.

Ἄρθρον 10.

1. Δέον ὅπως λαμβάνωνται κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων ἢ διατάξεων, τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν, διὰ προσηκούσης ἐπιθεωρήσεως ἢ δι' ἑτέρων μέσων.

2. Ἐφ' ὅσον τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δίδεται ἰσχὺς εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐπιτρέπουν τοῦτο, ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐφαρμογὴ τῶν εἰρημένων διατάξεων δέον νὰ ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς προβλέψεως καταλλήλου συστήματος κυρώσεων.

Ἄρθρον 11.

Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν θὰ παρέχῃ εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ὑποβαλλομένας ἐτησίας αὐτοῦ ἐκθέσεις:

α) πίνακας τῶν κατηγοριῶν προσώπων καὶ ἐπιχειρήσεων ὑποκειμένων εἰς τὰ εἰδικὰ συστήματα ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, τὰ προβλεπόμενα ἐν ἄρθρῳ 7,

β) πληροφορίας περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς δύνανται νὰ παρέχωνται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 12.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως θίγει νόμον, ἀπόφασιν, ἔθιμον ἢ συμφωνίαν ἐξασφαλίζουσαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργαζομένους ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως δύναται νὰ ἀναστέλλεται καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, διὰ διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐν περιπτώσει γεγονότων ἐμφανιζόντων κίνδυνον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τίθεται αὕτη ἐν ἰσχύι δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων ὑπὸ δύο (2) Μελῶν.

3. Ἀκολούθως, ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας, ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύναται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἄρχεται ἰσχύουσα ἓν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρισιν αὐτῆς.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν τὸ ὁποῖον, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης δυνατότητος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιοῦται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἑκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν, αἵτινες ἀνακοινοῦνται πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὀργανώσεως τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως, ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῆ, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀνακοινοῖ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς καταχώρισιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς πάσας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ τὰς πράξεις καταγγελίας τὰς ὁποίας οὗτος ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 19.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν, ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἤθελεν ἀποδεχθῆ νεωτέραν σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νεωτέρα σύμβασις δὲν ὁρίζει ἄλλως :

α) Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παροῦσαν, ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 16, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῆ ἐν ἰσχύι ἡ ἀναθεωροῦσα ταύτην νεωτέρα σύμβασις,

β) Ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νεωτέρα σύμβασις τεθῆ ἐν ἰσχύι ἡ παροῦσα σύμβασις παύει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις παραμένει, οὐχ ἧττον, ἐν ἰσχύι, ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἅτινα, ἐπικυρώσαντα αὐτήν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωροῦσαν ταύτην νεωτέραν σύμβασιν.

Ἄρθρον 21.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION 106.

Convention concernant le repos hebdomadaire dans le commerce et les bureaux.

La Conférence générale de l' Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d' administration du Bureau international du Travail, et s' y étant réunie le 5 juin 1957, en sa quarantième session ;

Après avoir décidé d' adopter diverses propositions relatives au repos hebdomadaire dans le commerce et les bureaux, question qui constitue le cinquième point à l' ordre du jour de la session; Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d' une convention internationale, adopte, ce vingt-sixième jour de juin mil neuf cent cinquante-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le repos hebdomadaire (commerce et bureaux), 1957 :

Article 1.

Pour autant qu' elles ne seront pas mises en application, soit par les soins d' organismes officiels de fixation des salaires, soit par voie de conventions collectives ou de sentences arbitrales, soit de toute autre manière conforme à la pratique nationale et paraissant appropriée en raison des conditions nationales, les dispositions de la présente convention devront être appliquées par voie de législation nationale.

Article 2.

La présente convention s' applique à tout le personnel, y compris les apprentis, des établissements, institutions ou administrations ci-dessous, qu'ils soient publics ou privés:

a) les établissements commerciaux;

b) les établissements, institutions et administrations dont le personnel est occupé principalement à un travail de bureau, y compris les bureaux des professions libérales;

c) dans la mesure où les personnes intéressées ne sont pas occupées dans des établissements visés par l' article 3 ni soumises à la réglementation nationale ou à d' autres dispositions régissant le repos hebdomadaire dans l' industrie, les mines, les transports ou l' agriculture:

i) le services commerciaux de tout autre établissement;

ii) les services de tout autre établissement dans lesquels le personnel est occupé principalement à un travail de bureau;

iii) les établissements revêtant un caractère à la fois commercial et industriel.

Article 3.

1. La présente convention s' appliquera également au personnel de ceux des établissements suivants que les Membres ratifiant la convention énuméreront dans une déclaration accompagnant leur ratification :

a) les établissements, institutions et administrations fournissant des services d' ordre personnel;

b) les postes et les services de télécommunications;

c) les entreprises de presse;

d) les entreprises de spectacles et de divertissements publics.

2. Tout Membre qui ratifie la présente convention pourra, par la suite, communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration indiquant qu' il accepte les obligations de la convention pour des établissements énumérés au paragraphe précédent, qui n' auraient pas éventuellement été mentionnés dans une déclaration antérieure.

3. Tout Membre ayant ratifié la présente convention devra indiquer, dans ses rapports annuels à soumettre en vert u de l'article 22 de la Constitution de l' Organisation internationale du Travail, dans quelle mesure il a donné suite ou se propose de donner suite aux dispositions de la convention en ce qui concerne ceux des établissements cités au paragraphe I du présent article qui ne sont pas couverts par une déclaration faite conformément aux paragraphes I ou 2 et quels sont les progrès qui ont été réalisés en vue de l' application progressive de la convention à ces établissements.

Article 4.

1. Lorsqu'il sera nécessaire, des dispositions appropriées seront prises pour déterminer la ligne de démarcation entre les établissements auxquels s' applique la présente convention et les autres établissements.

2. Dans tous les cas où il n' apparaît pas certain que la présente convention s' applique à un établissement, à une institution ou à une administration déterminés, la question sera tranchée, soit par l' autorité compétente après consultation des organisations représentatives d' employeurs et de travailleurs interessées, s' il en existe, soit selon toute autre méthode conforme à la législation et à la pratique nationales.

Article 5

L' autorité compétente ou l' organisme approprié, dans chaque pays, pourra exclure du champ d' application de la présente convention :

a) les établissements où sont seuls occupés les membres de la famille de l' employeur, pour autant qu' ils

ne sont pas des salariés ou ne peuvent être considérés comme tels ;

b) les personnes occupant un poste de direction élevé.

Article 6

1. Toutes les personnes auxquelles s' applique la présente convention auront droit, sous réserve des dérogations prévues par les articles suivants, à une période de repos hebdomadaire comprenant au minimum vinght - quatre heures consécutives au cours de chaque période de sept jours.

2. La période de repos hebdomadaire sera, autant que possible accordée en même temps à toutes les personnes intéressées d' un même établissement.

3. La période de repos hebdomadaire coincidera, aupant que possible, avec le jour de la semaine reconnu tomme jour de repos par la tradition ou les usages du cays ou de la région.

4. Les traditions et les usages des minorités religieuses seront respectés dans toute la mesure du possible.

Article 7

1. Lorsque la nature du travail, la nature des services fournis par l' établissement, l' importance de la population à desservir ou le nombre des personnes employées ne permettent pas l' application des dispositions de l' article 6, des mesures pourront être prises, par l' autorité compétente ou par l' organisme approprié dans chaque pays, pour soumettre, le cas échéant, des catégories déterminées de personnes ou des catégories déterminées d' établissements comprises dans le champ d' application de la présente convention à des régimes spéciaux de repos hebdomadaire,compte tenu de toute considération sociale et économique pertinente.

2. Les personnes auxquelles s' appliquent ces régimes spéciaux auront droit, pour chaque période de sept jours, à un repos d' une durée totale au moins équivalente à la periode prévue à l' article 6.

3. Les dispositions de l' article 6 s' appliqueront toutefois au personnel employé dans celles des branches d' un établissement soumis à des régimes spéciaux qui, si elles étaient autonomes seraient soumises auxdites dispositions.

4. Toute mesure portant sur l' application des dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article devra être prise en consultation avec les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressées, s' il en existe.

Article 8

1. Des dérogations temporaires, totales ou partielles (y compris des suspensions ou des diminutions de repos), aux dispositions des articles 6 et 7, pourront être autorisées dans chaque pays, soit par l' autorité compétente, soit selon toute autre méthode approuvée par l' autorité compétente, et conforme à la législation et à la pratique nationales :

a) en cas d' accident, survenu ou imminent, et en cas de force majeure ou de travaux urgents à effectuer aux installations, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu' une gêne sérieuse ne soit apportée au fonctionnement normal de l' établissement :

b) en cas de surcroît extraordinaire de travail provenant de circonstances particulières, pout autant que l' on ne puisse normalement attendre de l' employeur qu' il ait recours à d' autres mesures ;

e) pour prévenir la perte de marchandises périssables.

2. Lorsqu' il s' agira de déterminer les cas dans lesquels les dérogations temporaires pourront être accordées en application des dispositions des alinéas b) et c) du paragraphe précédent, les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressées seront consultées, s' il en existe.

3. Lorsque des dérogations temporaires auront été appliquées dans les conditions prévues par le présent article, un repos conpensatoire, d' une durée totale au moins égale à celle de la période minimum prévue à l' article 6, sera accordé aux interessées.

Article 9

Dans la mesure où la réglementation des salaires est fixée par la législation ou dépend des autorités administratives, aucune réduction du revenu des personnes visées par la présente convention ne devra résulter de l' application des mesures prices en conformité avec la convention.

Article 10

1. Des mesures appropriées seront prises pour assurer la bonne application des règles ou dispositions relatives au repos hebdomadaire, par une inspection adéquate ou par d' autres moyens.

2. Si les moyens par lesquels il est donné effet aux dispositions de la présente convention le permettent, l' application effective desdites dispositions sera assurée par l' institution d' un système de sanctions adéquat.

Article 11

Tout Membre qui ratifie la présente convention fournira, dans ses rapports annuels à soumettre en vertu de l' article 22 de la Constitution de l' Organisation internationale du Travail :

a) des listes des catégories de personnes et des catégories d' établissements soumises aux régimes spéciaux de repos hebdomadaire prévus à l' article 7 ;

b) des renseignements sur les conditions dans lesquelles des dérogations temporaires peuvent être accordées en application des dispositions de l' article 8.

Article 12

Aucune des dispositions de la présente convention n' affectera une loi, une sentenc qui eune coutume ou un accordassure des conditions plus favorables aux travailleurs intéressés que celles prévues par la convention.

Article 13

L' application des dispositions de la présente convention pourra être suspendue dans tout pays, par ordre du gouvernement en cas de guerre ou en cas d' événements présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 14

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 15

1. La présente convention ne liera que les Membres de l' Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 16

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l' expiration d' une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu' une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 17.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l' enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 18.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l' article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 19.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d' administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 20.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 16 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 21.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Άρθρον δεύτερον.

Ώς άρμοδία άρχή διά την έγκρισιν των προσωρινών, ολικών ή μερικών, εξαιρέσεων κατά τάς διατάξεις του άρθρου 8, της κυρουμένης Διεθνούς Συμβάσεως ορίζεται ο οικείος Νομάρχης.

Άρθρον τρίτον.

Διά Προεδρικού Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Εργασίας, μετά γνώμην του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας, δύνανται να εξαιρούνται της εφαρμογής της διά του παρόντος κυρουμένης Διεθνούς Συμβάσεως πρόσωπα κατέχοντα ανωτέραν θέσιν διευθύνσεως.

Άρθρον τέταρτον.

Ο εργοδότης και ο υπό τούτου προστηθείς παραβαίνοντες τάς διατάξεις της διά του παρόντος κυρουμένης Διεθνούς Συμβάσεως τιμωρούνται με τάς ποινάς του άρθρου 17 του Β.Δ. 748/1966 «περί κωδικοποιήσεως, καταργήσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας περί εβδομαδιαίας και Κυριακής αναπαύσεως και ημερών αργίας».

Άρθρον πέμπτον.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τη 3 Ιουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Έθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 6 Ιουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 722

Περί μετονομασίας του συνοικισμού Όθωμανικόν της Κοινότητος Γραμματικού Νομού Καρδίτσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1) Τάς διατάξεις των άρθρων 11 παρ. 1 και 215 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (Ν. 1065/80).

2) Την πρότασιν του Κοινοτικού Συμβουλίου Γραμματικού του Νομού Καρδίτσης, εκφρασθείσαν διά της υπ' αριθ. 63/29.11.1980 αποφάσεως αυτού.

3) Την σύμφωνον γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εσωτερικών Συμβουλίου Τοπωνυμιών, εκφρασθείσαν κατά την συνεδρίασιν αυτού της 23ης Ιανουαρίου 1981.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 40090/28.5.1980 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν, Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 527/11.6.80 ΦΕΚ τεῦχος Β'.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 390 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ συνοικισμὸς Ὀθωμανικὸν τῆς Κοινότητος Γραμματικοῦ τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης, μετονομάζεται εἰς «Συνοικισμὸς Μικρὸ Γραμματικό, τό».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

---

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 723

Περὶ ἱδρύσεως Ἐνορίας τοῦ Ι. Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ν. 4149/61 «περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».

2) Τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νόμου 590/77 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ, «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/1980, τ. Α').

3) Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου διαλαμβανομένην εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 7/2.12.80 καὶ 2/10.3.81 πρακτικὰ αὐτοῦ.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16/29.10.1980 γνωμοδότησιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Βαμβακοπούλου Χανίων.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 541/5.5.81 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἱδρύεται Ἐνορία μὲ Ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Κλαδισσοῦ Χανίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » Γ'	»	1.000
4. » » » Δ'	»	2.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
7. » » » Παράρτημα	»	600
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	15.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » Γ'	»	50
4. » » » Δ'	»	125
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
7. » » » Παράρτημα	»	30
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής

ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ